

Prejudiciële vraag

Moet artikel 401 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus worden uitgelegd dat de belasting over de toegevoegde waarde en de registratieheffing (over contracten voor de verhuur van onroerende kapitaalgoederen als bedoeld in artikel 40 en in artikel 5, lid 1, sub a bis, van de Tarieflijst, deel een, bij decreto del Presidente della Repubblica nr. 131 van 26 april 1986) cumulatief geïnd mogen worden of aldus dat laatstgenoemde belasting het karakter heeft van omzetbelasting?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op
31 oktober 2016 — J. Klein Schiphorst tegen Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen**

(Zaak C-551/16)

(2017/C 030/24)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: J. Klein Schiphorst

Verweerder: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prejudiciële vragen

- 1) Mag de in artikel 64, eerste lid, aanhef en onder c, van verordening (EG) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ gegeven bevoegdheid, gelet op de artikelen 63 en 7 van verordening nr. 883/2004, doel en strekking van verordening nr. 883/2004 en het vrij verkeer van personen en werknemers, aldus worden toegepast dat een verzoek om verlenging van de export van een werkloosheidsuitkering in beginsel wordt geweigerd, tenzij naar het oordeel van het Uvw [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen] gegeven de bijzondere omstandigheden van het concrete geval, bijvoorbeeld in het geval dat er een concreet en aantoonbaar uitzicht is op werk, in redelijkheid niet tot weigering van exportverlenging kan worden besloten?
- 2) Zo nee, hoe dienen lidstaten de in artikel 64, eerste lid, aanhef en onder c, van verordening nr. 883/2004 gegeven bevoegdheid wel toe te passen?

⁽¹⁾ Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004, L 166, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Kammergericht Berlin (Duitsland) op
3 november 2016 — Doris Margret Lisette Mahnkopf**

(Zaak C-558/16)

(2017/C 030/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Kammergericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Belanghebbende: Sven Mahnkopf

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1, lid 1, EEV ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het toepassingsgebied van de verordening („erfopvolging in de nalatenschappen van overleden personen”) zich ook uitstrekt tot bepalingen van nationaal recht die, zoals § 1371, lid 1, van het Duitse Bürgerliche Gesetzbuch (burgerlijk wetboek; hierna: „BGB”), goederenrechtelijke kwesties als gevolg van het overlijden van één der echtgenoten oplossen door verhoging van het wettelijk erfdeel van de andere echtgenoot?
- 2) Bij ontkennende beantwoording van de eerste vraag: moet artikel 68, onder l), juncto artikel 67, lid 1, EEV aldus worden uitgelegd dat het volledige erfdeel van de langstlevende echtgenoot, ook als dit deels gebaseerd is op een verhoging ingevolge een goederenrechtelijke bepaling zoals § 1371, lid 1, BGB, in de Europese erfrechtverklaring mag worden opgenomen?

Indien het antwoord hierop in beginsel ontkennend luidt, kan dit bij wijze van uitzondering anders zijn in situaties waarin

- a) de erfrechtverklaring uitsluitend tot doel heeft, de erfgenamen in staat te stellen hun rechten in een andere lidstaat ten aanzien van een aldaar gelegen goed van erflater uit te oefenen en [Or. 3]
- b) de uitspraak over de erfopvolging (artikelen 4 en 21 EEV) en de vragen van huwelijksgoederenrecht (los van het toepasselijke conflictenrecht) onderworpen zijn aan hetzelfde nationale recht?
- 3) Bij ontkennende beantwoording van de twee eerste vragen: moet artikel 68, onder l), EEV aldus worden uitgelegd dat het ingevolge de goederenrechtelijke bepaling verhoogde erfdeel van de langstlevende echtgenoot in zijn geheel mag worden opgenomen in de Europese erfrechtverklaring, maar vanwege de verhoging slechts ter informatie?

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 650/2012 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen en de aanvaarding en de tenuitvoerlegging van authentieke akten op het gebied van erfopvolging, alsmede betreffende de instelling van een Europese erfrechtverklaring (PB L 201, blz. 107).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanje) op 14 november 2016 — Grupo Norte Facility, S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Zaak C-574/16)

(2017/C 030/26)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: Grupo Norte Facility, S.A.

Geïntimeerde: Angel Manuel Moreira Gómez

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn, voor de toepassing van het beginsel van de gelijkwaardigheid van tijdelijke en vaste werknemers, als „vergelijkbare situaties” aan te merken de beëindiging van de arbeidsovereenkomst op basis van „objectieve omstandigheden” ex artikel 49, lid 1, onder c), van het werknemersstatuut en de beëindiging daarvan op „objectieve gronden” ex artikel 52 van het werknemersstatuut, en is er bij het verschil in vergoeding tussen het ene en het andere geval dus sprake van ongelijke behandeling van tijdelijke en vaste werknemers als verboden door richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de Unice en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd ⁽¹⁾?